

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/115/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200502
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1021200502.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne P. S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, M., právne zastúpenej Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 6404-27/2021-BA zo dňa 11.02.2021, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Sa 7/2021-40 z 27. decembra 2021 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením č. k. 6Sa/7/2021-40 zo dňa 27. decembra 2021, podľa ust. § 98 ods.1, písm. g/ v spojení s ust. § 7 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej tiež len „S.s.p.“) odmietol žalobu. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že rozhodnutím č. 6404-27/2021-BA zo dňa 11.02.2021 rozhodla žalovaná, že konanie o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. Pd 171/19/7702-3 zo dňa 30.10.2019, ktorý podal prokurátor proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne ústredie č. 23056-2/2017-BA zo dňa 23.1.2017 vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobkyne, zastavuje, pretože prokurátor vzal podaný protest prokurátora späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté.

3. Krajský súd poukázal na to, že Sociálna poisťovňa nie je oprávnená posudzovať zákonnosť pokynu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky k späťvzatiu protestu, a ani správny súd nemá zákonom zverenú právomoc skúmať zákonnosť pokynov nadriadených prokurátorov, a to evidentne z dôvodu, že ide o úkon v dispozičnej sfére prokurátora a správny súd (ani správny orgán) nie je oprávnený skúmať dôvodnosť späťvzatia protestu prokurátora, keďže k tomu môže dôjsť aj bez uvedenia dôvodu. Právnym následkom tohto späťvzatia je zastavenie konania o proteste prokurátora, pričom nesúhlas účastníka konania - žalobkyne je irelevantný, keďže zákon ho ako podmienku pre späťvzatie protestu nevyžaduje.

4. Krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovanej, ktorým bolo zastavené konanie o proteste prokurátora, ktorý vzal svoj protest späť, je nepochybne rozhodnutím procesnej povahy, nie meritórnym rozhodnutím a nemalo za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne. Žalobkyňa sa teda podanou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia procesnej povahy, ktoré je však podľa ust. § 7 písm. e) S.s.p. vylúčené zo súdneho prieskumu, keďže nemá za následok ujmu na

jej subjektívnych právach. Krajský súd tak dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. odmietnuť ako neprípustnú.

5. Krajský súd na podporu svojho názoru poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 311/2021-13, ktoré bolo vydané v konaní v ktorom sa sťažovateľka domáhala vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky práve v dôsledku späťvzatia protestu prokuratúra, pričom sťažovateľka žiadala zrušiť rozhodnutie, ktorým bolo zastavené konanie o proteste prokurátora.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

6. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p./ a zároveň namietala, že nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§440 ods. 1 písm. f) S.s.p./. Navrhovala, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa sa v dôvodoch kasačnej sťažnosti nestotožnila s názorom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy, ktorým zároveň nemalo dôjsť k zásahu do subjektívnych práv sťažovateľa, v čoho dôsledku má byť v zmysle § 7 písm. e/ S.s.p. vylúčené zo súdneho prieskumu, majú za to, že krajský súd napadnutým rozhodnutím rozhodol nesprávne a nezákonne a to na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazom na to, že s právom protestu je spojené aj právo prokurátora podať správnu žalobu, žalobkyňa namietala, že v dôsledku späťvzatia protestu prokurátora a s tým spojeného rozhodnutia žalovanej, bolo však absolútne zmarené jej právo na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods.1 Ústavy SR. Vytýkala žalovanej, že pri rozhodovaní o zastavení konania opomenula skúmať zákonnosť späťvzatia protestu a súčasne vytýkala správne mu súdu, že v procese súdneho prieskumu sa náležite nevysporiadal so zákonnosťou späťvzatia, keďže mu predchádzal nezákonný pokyn generálnej prokuratúry. Tvrdila, že ust. § 7 písm. e) S.s.p. sa nevzťahuje na tie rozhodnutia, ktoré mohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania, pričom (ne)preskúmateľnosť orgánov verejnej správy je potrebné vnímať a posudzovať v spojení s ich spôsobilosťou zasiahnuť do práv ich adresátov, v ktorej súvislosti dala do pozornosti rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Sž/29/2010.

8. Žalobkyňa taktiež namietala nesprávnosť procesného postupu súdu, keď v podstate podrobil správnu žalobu meritórnemu prieskumu, vyžiadala si vyjadrenie žalovaného k podanej správnej žalobe, ako aj ponechal možnosť sťažovateľovi reflektovať na vyjadrenie žalovaného a až následne vydal napadnuté rozhodnutie. Poukázala na to, že pri odmietnutí žaloby musia byť dôvody neprípustnosti zrejme okamžite, nesporne, bez ďalšieho, respektíve nutnosti vec meritórne skúmať.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti

9. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila písomným podaním z 25.04.2022. Zotrvávajúc na svojom právnom názore, navrhovala aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Vo vyjadrení uviedla, že zákon o prokuratúre dáva prokurátorovi podľa ust. § 23 ods.3 oprávnenie vziať podaný protest späť a v ust. § 24 ods.15 súbežne spája povinnosť orgánu verejnej správy rozhodnutím zastaviť konanie o proteste prokurátora. V tej súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/2021 z 13.05.2021 ako i I.ÚS 161/2021 z 20.04.2021

10. Taktiež žalovaná upriamila pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/66/2021 zo dňa 15. decembra 2021 v ktorom najvyšší správny súd rozhodoval v skutkovo a právne zhodnej veci. Podľa právneho názoru prezentovaného v rozhodnutí je rozhodnutie o zastavení konania procesným rozhodnutím, ktoré nemohlo mať vplyv na práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov konania, z ktorých dôvodov je rozhodnutie podľa ust. § 7 písm. e) zák.č. 162/2015 Z.z. vylúčené zo súdneho prieskumu správnymi súdmi.

11. Záverom žalovaná konštatovala, že žalobkyňa svoje právo na súdnu ochranu využila, keďže rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 23056-2/2017-BA zo dňa 23.januára 2017, vo veci zániku

povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia napadla správnu žalobou o ktorej rozhodoval Krajský súd v Prešove, preto nie je žalovanej zrejme, prečo žalobkyňa vôbec namieta voči zastaveniu konania o proteste prokurátora a uvádza, že späťvzatím protestu prokurátora došlo k porušeniu jej práva na súdnu a inú právnu ochranu a bola jej zmarená možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov.

IV.

Konanie a rozhodnutie kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

13. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu námietok sťažovateľky, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

15. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bolo uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Sa/7/2021-40 zo dňa 27. decembra 2021, ktorým krajský súd žalobu odmietol.

16. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 6404-27/2021-BA z 11. 02. 2021, ktorým žalovaná zastavila konanie o proteste prokurátora.

17. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy a ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 S.s.p.). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 S.s.p.). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 S.s.p.). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 S.s.p.). Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania (§ 7 písm. e/ S.s.p.)

18. Kasačný súd v danej veci mal preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, keď napadnutým uznesením odmietol žalobu, postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku. Najvyšší správny súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej a konania mu predchádzajúceho pri aplikácii zákonnej úpravy relevantných právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému

záveru ako krajský súd o nedostatku právomoci na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej napadnutého žalobou. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobkyne vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu, k obsahu súdneho spisu, k námietkam žalobkyne uvedených v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 S.s.p. dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozhodnutia správneho súdu uvádza nasledovné.

19. Zákonodarca v právnej norme § 2 ods. 1, 2 S.s.p. zakotvuje, že v správnom súdnictve správne súdy poskytujú ochranu právam a právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, ktorej ochrany sa môže domáhať každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, za podmienok ustanovených týmto zákonom (Správnym súdnym poriadkom). V právnej úprave § 177 ods. 1 S.s.p. zákonodarca ustanovuje, že žalobca sa môže správnou žalobou domáhať ochrany svojho subjektívneho práva. V právnej úprave ust. § 6 zákonodarca upravuje právomoc správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, a v právnej norme § 7 S.s.p. ustanovuje, kedy správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, pričom v právnej norme § 7 písm. e/ S.s.p. stanoví, že správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Z uvedenej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že účelom správneho súdneho poriadku zákonodarcom sledovaným je zabezpečiť ochranu subjektívnych práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb, do ktorých podľa tvrdenia žalobcu bolo zasiahnuté nezákonným rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy. Ukrátenie musí byť v žalobe nielen tvrdené, avšak musí byť aspoň potenciálne možné. Úlohou správneho súdu pri skúmaní podmienok konania uvedených v § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. je posúdiť, či takéto subjektívne právo žalobcovi vôbec môže patriť a či napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy je vôbec spôsobilé žalobcu na jeho subjektívnom práve ukrátiť. Ak je zrejmé, že žalobcom tvrdené subjektívne právo nemôže existovať, nemôže doň byť zasiahnuté, a správna žaloba podaná na jeho ochranu tak nemôže byť prípustná (napr. uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9 Sžsk 103/2020 alebo 7 Ssk 7/2021).

20. Úlohou prokuratúry v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. je chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Túto pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori podľa § 4 ods. 1 písm. c) a e) uvedeného zákona okrem iného, uplatňovaním svojich oprávnení v konaní pred súdmi a dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Prokurátor vykonáva dozor podľa § 21 ods. 1 písm. a) prvého bodu uvedeného zákona preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a uplatňuje ho protestom [§ 22 ods. 1 písm. a) uved. zákona]. 1) Prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedených v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. (§ 23 ods. 1 uvedeného zákona). Účastníkmi tohto konania sú podľa § 24 ods. 2 tohto zákona tí, ktorí boli alebo mali byť účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie. V zmysle § 24 ods. 14 cit. zákona ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu správnu žalobu podľa Správneho súdneho poriadku. Z citovaných právnej úpravy vyplýva, že prokurátor pri podaní protestu vykonáva svoje verejnomocenské oprávnenie, ktoré mu priznáva zákon o prokuratúre. Toto verejnomocenské oprávnenie vykonáva vo vlastnom mene, v rámci vykonávania zákonom vymedzenej pôsobnosti (§ 3, § 4 ods. 1, § 21 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z.) zákonom ustanovenými prostriedkami - protestom prokurátora (§ 23 a 24 tohto zákona). Prokurátor pri podávaní protestu neuplatňuje subjektívne právo účastníka konania, teda nekoná ako splnomocnenec, či poverenec účastníka konania, z ktorého dôvodu ani konanie o proteste prokurátora nie je konaním o subjektívnom práve účastníka konania, ale je len osobitným formalizovaným postupom, v ktorom orgán verejnej správy koná o proteste prokurátora (§ 24 ods. 14 cit. zákona). Ide v podstate o špecifické prieskumné konanie, ktoré vytvára orgánom verejnej správy priestor na odstránenie nezákonnosti rozhodnutia, ktorú im prokurátor v proteste vytýka. Orgány verejnej správy môžu na protest postupovať tak, že buď zotrvajú na zákonnosti napadnutého aktu (a protestu nevyhovujú), alebo ju uznajú a predpísaným spôsobom rozhodnutie napadnuté protestom zmenia.

Pokiaľ orgány verejnej správy protestu nevyhovejú a ponechajú napadnuté rozhodnutie nedotknuté, existujúci právny stav sa nijako nemení. Preto judikatúra už skôr dospela k záveru, že proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu nemôže účastník konania podať správnu žalobu (napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžo 219/2015). V takomto prípade správnu žalobu môže podať len prokurátor, ktorý ju nepodáva proti rozhodnutiu, ktorým sa protestu nevyhovelo, ale priamo proti tomu rozhodnutiu, proti ktorému protest smeroval. (§ 24 ods.14 uvedeného zákona)

21. V konaní o proteste prokurátora sa nekoná o subjektívnych právach účastníkov konania, ani o samotnom práve prokurátora. Jeho predmetom v zmysle § 23 ods.3 uved. zákona je výlučne objektívna otázka, či napadnutým rozhodnutím došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu. Dôvodom, prečo účastníkmi konania o proteste sú aj účastníci konania, v ktorom sa vydalo napadnuté rozhodnutie, takisto nie je okolnosť, že by sa v tomto konaní rozhodovalo o ich právach. Dôvodom ich účasti je to, že výsledkom konania o proteste podľa § 24 ods. 7 zákona č. 153/2001 Z. z. môže byť zrušenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a týmto zrušením môžu byť priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov. Dôvod ich účasti je teda rýdzo procesný - účelom je vytvoriť týmto účastníkom procesný priestor na uplatňovanie ich vplyvu na konanie pred tým, než prípadne dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

22. Z právnej úpravy ustanovenej v § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. vyplýva povinnosť orgánu verejnej správy, aby konanie o proteste zastavil, len čo ho prokurátor vzal späť. Vzhľadom k tomu, že konanie o proteste prokurátora nie je určené na uplatňovanie subjektívnych práv účastníkov správneho konania, ani zastavenie tohto konania nemôže znamenať zásah do subjektívnych práv týchto účastníkov konania. Rozhodnutie, ktorým sa po späťvzatí protestu prokurátora konanie o ňom zastavilo, je z dôvodov uvedených vyššie procesným rozhodnutím, ktoré nemohlo mať vplyv na práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov konania. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť na judikatúru ústavného súdu, napr. uznesenia sp. zn. I. ÚS 219/2021, II. ÚS 307/2021 alebo III. ÚS 380/2021. Vychádzajúc z uvedeného predmetné rozhodnutie je preto vylúčené z prieskumu správnymi súdmi podľa § 7 písm. e) S.s.p. Z uvedených dôvodov kasačný súd námietku žalobkyne, ktorou v kasačnej sťažnosti namietala nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom považuje za nedôvodnú.

23. Kasačný súd nemohol súhlasiť ani s argumentáciou žalobkyne, že by takýmto rozhodnutím dochádzalo k zásahu do jej práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V zmysle ustanovenia § 24 ods. 14 zákona č. 153/2001 Z. z. môže správnu žalobu podať výlučne prokurátor, ak jeho protestu nebolo vyhovené. Takúto správnu žalobu nemôže podať žiaden z účastníkov konania o proteste, a to z dôvodu, že v tomto konaní sa nekoná o ich subjektívnych právach. Žalobkyňa mala však vlastnú možnosť využiť právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, ktorú aj využila, keďže rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 23056-2/2017-BA zo dňa 23. januára 2017, vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia napadla správnou žalobou o ktorej rozhodoval Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1Sa/6/2017 rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie, ale na základe kasačnej sťažnosti žalovanej bol rozsudok krajského súdu Najvyšším správnym súdom SR sp. zn. 10Sžsk/2/2019 zo dňa 13. mája 2021 zrušený a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie.

24. Vychádzajúc z právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalobkyňou vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietala nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods.1, písm. g/ a f) S.s.p., vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobkyne podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobkyňi ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v tomto konaní (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 veta prvá S.s.p.)

26. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá S.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.